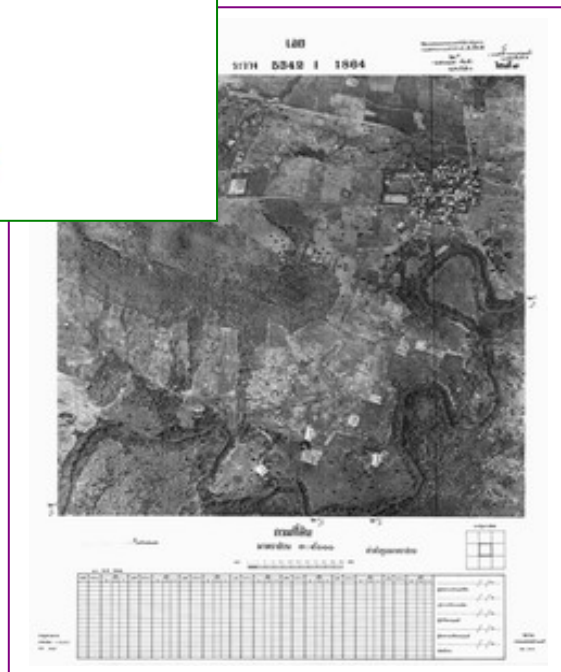
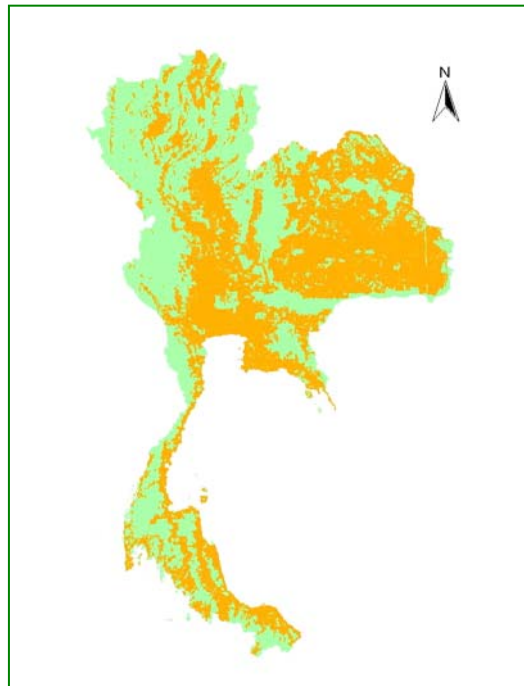

คำอธิบาย ระเบียบกรมที่ดินว่าด้วย การสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๗

นายสาคร รุ่งเรือง
วิศวกรรังวัด สว
สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่

คำนำ

หนังสือคำอธิบายระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ เล่มนี้ ผู้เขียนตั้งใจเพื่อเตือนจำ บอกเล่าเหตุผล แนวความคิด ของคณะผู้ยกร่างซึ่งผู้เขียนมีฐานะเป็นผู้ช่วยเลขานุการ และมีตำแหน่งขณะยกร่างเป็นหัวหน้าฝ่ายตรวจสอบหลักฐานและสร้างระวางแผนที่ สำนักเทคโนโลยีทำ - แผนที่ การอธิบายกรอบแนวคิดของคณะผู้ยกร่าง จะช่วยให้ผู้ใช้ระเบียบได้เข้าถึงจุดประสงค์ที่แท้จริงของ ระเบียบฯ และสามารถตีความไปในทิศทางเดียวกัน ผู้เขียนจึงหวังว่าหนังสือเล่มนี้จะเป็นประโยชน์ต่อ ชาวดินทุกท่านที่ต้องเกี่ยวข้องกับเรื่องของระวางแผนที่

สาคร รุ่งเรือง

วิศวกรรังวัด สว

สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่

สารบัญ

เรื่อง	หน้า
คำอธิบายระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๓	๑
หมวดที่ ๑ การควบคุมการสร้างระวางแผนที่	๔
หมวดที่ ๒ หลักเกณฑ์การสร้างระวางแผนที่	๘
หมวดที่ ๓ การสร้างและขยายมาตราส่วนระวางแผนที่	๑๓
หมวดที่ ๔ การสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิม	๑๕
หมวดที่ ๕ ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม	๑๗
หมวดที่ ๖ การใช้ระวางแผนที่	๒๐
ภาคผนวก ก. ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม	๒๔
ภาคผนวก ข. แสดงรูปและแบบพิมพ์ต่างๆ	๒๗

คำอธิบาย

ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๗

โดยที่ ระเบียบที่เกี่ยวข้องกับการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ มีหลายฉบับกระจายไม่เป็นหมวดหมู่ ไม่สะดวกต่อการใช้งาน และค้นคว้าอ้างอิง ประกอบกับปัจจุบันได้มีการนำเทคโนโลยีสมัยใหม่ มาใช้ในการรังวัดและทำแผนที่ กรมที่ดิน จึงกำหนดระเบียบไว้ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ระเบียบนี้เรียกว่า “ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๗”

ข้อ ๒ ระเบียบนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิก

(๑) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ที่ทำขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนระวางแผนที่ เดิม พ.ศ. ๒๕๑๗

(๒) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ออกโฉนดที่ดิน เฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๒๓

(๓) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ออกโฉนดที่ดิน เฉพาะราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๔) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการปรับปรุงมาตรฐานการสร้างระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๕) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๒๘

(๖) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๔

ข้อ ๔ บรรดาระเบียบ คำสั่ง ประกาศ หรือหนังสือสั่งการอื่นใดซึ่งขัดหรือแย้งกับระเบียบนี้ ให้ใช้ระเบียบนี้แทน

ข้อ ๕ ในระเบียบนี้

“ระวางแผนที่” หมายถึง แผนที่ระวางที่ใช้สำหรับการลงที่หมายรูปแปลงที่ดินและรายละเอียดต่างๆ มีขนาด ๕๐ x ๕๐ เซนติเมตร ใช้ในการออกโฉนดที่ดิน มี ๒ ประเภท คือ ระวางแผนที่ภาคพื้นดิน และระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ

“ระวางแผนที่คาบเกี่ยว” หมายถึง ระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นเพื่อลงที่หมายรูปแปลงที่ดินเพียงบางส่วน ซึ่งเป็นส่วนน้อยที่อยู่คาบเกี่ยวระวางแผนที่ให้มีรูปแผนที่ที่เต็มแปลง เนื่องจากไม่สามารถสร้างระวางแผนที่ตามหลักเกณฑ์ได้

“ระวางขยายรูปถ่ายทางอากาศ” หมายถึง ระวางรูปถ่ายทางอากาศที่สร้างขึ้นจากการขยายรายละเอียดภาพให้มีขนาดใหญ่ขึ้นในขนาดมาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐ หรือ ๑:๔,๐๐๐ โดยประมาณ โดยมีได้ทำการปรับแก้ความถูกต้อง เพื่อใช้ประกอบกับระวางแผนที่ภาคพื้นดิน สำหรับใช้พิจารณาตรวจสอบรูปแปลงที่ดินเท่านั้น

“แผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ” หมายถึง แผ่นโปร่งแสงที่ทาบลงบนแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 เพื่อแสดงข้อมูลต่างๆ ของบริเวณที่ได้สร้างระวางแผนที่ไว้ใช้ในราชการแล้ว เช่น ชนิดของระวางแผนที่ มาตราส่วน บริเวณที่ได้กำหนดพื้นที่ให้ทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง เป็นต้น

“ยู ที เอ็ม” (UTM) ย่อมาจาก *Universal Transverse Mercator* หมายถึง ระบบการฉายแผนที่ (Map Projection) เพื่อถ่ายทอดตำแหน่งจากพื้นผิวโลกซึ่งมีลักษณะเป็นพื้นผิวโค้งทรงรี (Ellipsoid) ลงบนพื้นผิวทรงกระบอก

“พื้นผิวโค้งทรงรี” (Ellipsoid) หมายถึง รูปทรงรีซึ่งเกิดจากการหมุนระนาบวงรีรอบแกนสั้น

“เอเวอร์เรสสเฟียรอยด์ ๑๘๓๐” (Everest Spheroid 1830) หมายถึง พื้นผิวโค้ง ทรงรี (Ellipsoid) ซึ่งมีระยะกึ่งแกนยาว (Semi-Major Axis) เท่ากับ ๖,๓๗๗,๒๗๖.๓๔๕ เมตร และอัตราการยุบตัว (Flattening) เท่ากับ ๑/๓๐๐.๘๐๑๗ ซึ่งใช้เป็นขนาดมาตรฐานอ้างอิง ในการคำนวณงานรังวัดชั้นสูง (Geodetic Survey)

“ระยะกึ่งแกนยาว” (a) หมายถึง ระยะครึ่งหนึ่งของระยะแกนยาวของรูปวงรี

“ระยะกึ่งแกนสั้น” (b) หมายถึง ระยะครึ่งหนึ่งของระยะแกนสั้นของรูปวงรี

“อัตราการยุบตัว” (Flattening, f) หมายถึง อัตราส่วนระหว่างผลต่างของระยะกึ่งแกนยาวและกึ่งแกนสั้นต่อระยะกึ่งแกนยาว หรือ $f = (a - b)/a$

“ค่าเยื้องศูนย์กลางลำดับที่ ๑” (The First Eccentricity, e) ให้ $e^2 = (a^2 - b^2)/a^2$

“ค่าเยื้องศูนย์กลางลำดับที่ ๒” (The Second Eccentricity, e') ให้ $e'^2 = (a^2 - b^2)/b^2$

“เมริเดียน ณ จุดใดจุดหนึ่ง” (Meridian) หมายถึง แนวเหนือ-ใต้ ซึ่งเกิดจากพื้นระนาบซึ่งผ่านขั้วเหนือ-ใต้ และจุด Zenith ของจุดนั้น ใช้เป็นแนวอ้างอิงในการวัดภาคของทิศ (Azimuth)

“เมริเดียนกลาง” (Central Meridian) หมายถึง เส้นเมริเดียนที่แบ่งแต่ละโซนออกเป็นสองส่วนสมมาตรกัน สำหรับระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม ใช้เส้นเมริเดียนกลางเป็นแกนตั้ง

“โซน” (Zone) หมายถึง แถบของพื้นที่บนผิวโลกที่ถูกแบ่งออกโดยให้แต่ละแถบมีพื้นที่เท่ากัน และมีเส้นเมริเดียนกลางผ่านกลางโซน

“ค่าพิกัดตะวันออกเทียม” (False Easting) หมายถึง ค่าพิกัดราบเทียม ที่กำหนดสำหรับแนวเมริเดียนกลาง (เส้นแกนตั้ง) ของโซนใด ๆ ทั้งนี้เพื่อให้ค่าพิกัดราบของจุดทุกจุดในโซนนั้น ๆ มีค่าเป็นบวก

“ค่าพิกัดเหนือเทียม” (*False Northing*) ซึ่งใช้กรณีซีกโลกใต้ หมายถึง ค่าพิกัดตั้งเทียมที่กำหนดสำหรับแนวเส้นศูนย์สูตร (เส้นแแกนราบ) เพื่อให้ค่าพิกัดตั้งของจุดทุกจุดในโซนนั้นๆ มีค่าเป็นบวก

“ค่าสัมประสิทธิ์การลดทอนระยะลงสู่ระดับน้ำทะเลปานกลาง” (*Coefficient for Reduction to Mean Sea Level, C*) หมายถึง ตัวคูณสำหรับทอนระยะที่วัดได้บนพื้นดินเป็นระยะที่ระดับน้ำทะเลปานกลาง (พื้นยี่ออยด์)

“ค่าตัวคูณมาตราส่วน” (*Scale Factor, K*) หมายถึง ตัวคูณสำหรับทอนระยะที่ระดับน้ำทะเลปานกลาง เป็นระยะบนแผนที่

“พื้นยี่ออยด์” (*Geoid*) หมายถึง พื้นผิวซึ่งมีค่าแรงดึงดูดของโลกเท่าๆ กัน และเท่ากับแรงดึงดูดที่ระดับน้ำทะเลปานกลาง (*Surface of Equi - Potential at Mean Sea Level*)

“รัศมีทรงรีโลก” (*R*) หมายถึง รัศมีทรงรีโลกที่ละติจูดใด ๆ มีค่าดังนี้

$$R = \frac{a^2}{\sqrt{MN}}$$

โดยที่ *M* เป็นค่ารัศมีทรงรีโลกในแนวเมริเดียน

$$M = \frac{a(1-e^2)}{(1-e^2\sin^2\phi)^{3/2}}$$

N เป็นค่ารัศมีทรงรีโลกในแนวดิ่งหลัก

$$N = \frac{a}{(1-e^2\sin^2\phi)^{1/2}}$$

ϕ = ค่าละติจูด (*Latitude*) ณ ตำแหน่งใดๆ

“ค่าระดับเฉลี่ยของพื้นที่” (*H*) หมายถึง ค่าระดับเฉลี่ยของบริเวณพื้นที่ที่เส้นโครงการหมุดหลักฐานแผนที่ผ่าน เทียบกับระดับน้ำทะเลปานกลาง

“ค่ามุมสอบของแนวเมริเดียน” (*Convergence of Meridian, γ*) หมายถึง มุมต่างระหว่างทิศเหนือจริง (*True North*) ซึ่งได้จากการรังวัดทางดาราศาสตร์กับทิศเหนือกริด (*Grid North*) ซึ่งได้จากการฉายแผนที่

ข้อ ๖ คำอธิบายและภาคผนวกซึ่งกำหนดไว้ท้ายระเบียบให้ถือว่าเป็นส่วนประกอบ ที่ใช้ในระเบียบและให้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติ

ข้อ ๗ ให้ผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่รักษาการตามระเบียบนี้

คำอธิบาย

ข้อ ๑-๗ ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๔๗ ใช้บังคับตั้งแต่วันที่ ๑ พฤษภาคม ๒๕๔๗ เป็นต้นไป โดยยกเลิกระเบียบกรมที่ดิน เดิม ๖ ฉบับ คือ

(๑) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนระวางแผนที่เดิม พ.ศ. ๒๕๑๗

(๒) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๒๓

(๓) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๒๔

(๔) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการปรับปรุงมาตรฐานการสร้างระวางแผนที่ พ.ศ. ๒๕๒๖

(๕) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๒๘

(๖) ระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็มเพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๔

ในระเบียบนี้มีทั้งหมด ๖ หมวด ๒๔ ข้อ คำอธิบายและภาคผนวกท้ายระเบียบถือเป็นส่วนประกอบของระเบียบและให้ใช้เป็นแนวทางในการปฏิบัติด้วย โดยมีผู้อำนวยการสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่รักษาการตามระเบียบนี้

หมวด ๑

การควบคุมการสร้างระวางแผนที่

ข้อ ๘ ให้สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ สร้างระวางแผนที่ไว้ในราชการ พร้อมทั้งจัดทำ ฐานข้อมูลไว้เพื่อควบคุมการสร้างระวางแผนที่ หากสำนักอื่น จะสร้างระวางแผนที่ ต้องทำการตรวจสอบกับฐานข้อมูลของสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ก่อนดำเนินการ และเมื่อส่งใช้ในราชการแล้วให้แจ้งสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ทันที

ที่ดินบริเวณใด ควรกระทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง ให้แจ้งสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่จัดทำประกาศกำหนดพื้นที่เป็นระวาง ๆ ไป การสร้างระวางแผนที่หลายมาตราส่วนในพื้นที่เดียวกัน ให้ประกาศเฉพาะชื่อระวางแผนที่มาตราส่วนเล็ก และถ้าหากภายหลังมีการสร้างระวางแผนที่มาตราส่วนใหญ่ขยายเพิ่มเติม ก็ไม่ต้องประกาศอีก และให้หมายเหตุด้วยอักษรสีแดงบริเวณมุมบนด้านขวาของระวางแผนที่ด้วยข้อความว่า “ให้รังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง”

ให้สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ลงบัญชีเพิ่มเติมในบัญชีคุมระวางแผนที่และแผนที่สารบัญคุมระวางแผนที่ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

คำอธิบาย

ข้อ ๘ ระเบียบกรมที่ดินเดิมกำหนดให้ การสร้างระวางแผนที่ โดยปกติเป็นหน้าที่ของ กองรังวัดและทำแผนที่ และหน่วยงานส่วนกลางที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการออกโฉนดที่ดิน หรือออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงเป็นผู้ดำเนินการ ซึ่งมีหลายหน่วยงานที่สามารถสร้างระวางแผนที่ได้ ได้แก่ สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ (กองรังวัดและทำแผนที่เดิม) สร้างระวางแผนที่ตามคำขอของจังหวัด สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัดสร้างระวางแผนที่ตามงานปฏิรูปที่ดินเพื่อการเกษตรและงานจัดรูปที่ดิน สำนักมาตรฐานการออกหนังสือสำคัญสร้างระวางแผนที่ตามงานโครงการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน และสำนักจัดการที่ดินของรัฐ สร้างระวางแผนที่ตามงานออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง สำนักที่จัดสร้างตามข้อนี้ไม่ใช่สำนักงานที่ดินจังหวัด เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่ขอในนามจังหวัด ไม่ใช่สำนักที่สร้าง ปัญหาที่พบจากการที่มีหลายหน่วยงานสามารถสร้างระวางแผนที่ได้ก็คือ

แสดงพื้นที่สร้างระวางแผนที่ และพื้นที่ป่าไม้

๑. ขาดเอกภาพในการจัดสร้างระวางแผนที่
๒. ระวางแผนที่ไม่เป็นมาตรฐานเดียวกันทำให้ผู้ใช้สับสน
๓. มีการสร้างระวางแผนที่ซ้ำซ้อนกันในบางพื้นที่
๔. การสร้างระวางแผนที่ใช้ระยะเวลายาวนาน (มากกว่า ๒ เดือน) ไม่ทันความต้องการของผู้ขอออกโฉนดที่ดิน เนื่องจากมีขั้นตอนที่จะต้องตรวจสอบจากหน่วยงานที่เกี่ยวข้องหลายหน่วยงาน

ในระเบียบนี้ ให้สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่เป็นหน่วยงานหลัก ในการจัดสร้างระวางแผนที่ หน่วยงานอื่นสามารถจัดสร้างได้ แต่ต้องประสานงานเพื่อตรวจสอบฐานข้อมูลของสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ก่อน ทำให้การจัดสร้างระวางแผนที่มีเอกภาพ มีหน่วยงานหลักรับผิดชอบในการจัดทำฐานข้อมูลเรื่องระวางแผนที่ สามารถลดความซ้ำซ้อนในเรื่องการสร้างระวางแผนที่ได้ ซึ่งปัจจุบันสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ได้จัดทำข้อมูลระวางแผนที่เผยแพร่ทางระบบอินเทอร์เน็ตและอินทราเน็ตอยู่แล้ว

วรรคที่สองเกี่ยวข้องกับวรรคแรกมีวัตถุประสงค์เพื่อให้หน่วยงานที่จัดสร้างอื่นๆที่ไม่ใช่สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่จะต้องปฏิบัติตามหลักการเดียวกันกับการสร้างระวางแผนที่ กล่าวคือหากจะประกาศกำหนดพื้นที่ให้ทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง ก็ต้องแจ้งสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ก่อน เพื่อเป็นหน่วยงานหลักในการตรวจสอบและควบคุมไม่ให้มีการประกาศซ้ำซ้อนกัน ทั้งนี้เนื่องจากเป็นหน่วยงานที่มีภารกิจหลักในการรังวัดหมวดหลักฐานแผนที่เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง สำหรับจังหวัด(สำนักงานที่ดินจังหวัด)ไม่ต้องแจ้งตามวรรคนี้ เพราะเป็นหน่วยงานที่ขอไม่ใช่หน่วยงานที่จัดสร้าง ย่อมไม่รู้ว่าระวางไหนมีความหนาแน่นของหมวดหลักฐานแผนที่เพียงพอแล้วหรือไม่ เพราะหน่วยงานส่วนกลางเป็นผู้จัดสร้าง ในระเบียบนี้การจัดทำประกาศกำหนดพื้นที่จะต้องกำหนดเป็นระวาง ๆ ไป การสร้างระวางแผนที่หลายมาตราส่วนในพื้นที่เดียวกันให้ประกาศเฉพาะชื่อระวางแผนที่มาตราส่วนเล็ก และถ้าหากภายหลังมีการสร้างระวางแผนที่มาตราส่วนใหญ่ขยายเพิ่มเติมก็ไม่ต้องประกาศอีก ทั้งนี้เนื่องจากระวางแผนที่มาตราส่วนเล็กได้ประกาศครอบคลุมพื้นที่ระวางแผนที่มาตราส่วนใหญ่ไปแล้ว

ข้อ ๕ ให้สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ จัดสร้างระวางแผนที่ขึ้นระวางละ ๒ ชุด สำหรับใช้ในการออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย ส่งให้ฝ่ายรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา หรือส่วนแยก ๑ ชุด และส่งให้ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร ๑ ชุด พร้อมทั้งให้แจ้งบัญชีระวางแผนที่ให้สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัดทราบด้วย

(๑) กรณีที่เป็นระวางแผนที่ภาคพื้นดิน ระวางที่สร้าง แต่ละชุดเป็นระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสง ๑ แผ่น

(๒) กรณีที่เป็นระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ระวางที่สร้างแต่ละชุดประกอบด้วย

(ก) ระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสง ๑ แผ่น ซึ่งมีแผ่นทาบระวาง (Overlay) ผูกติดอยู่ด้วยกัน

(ข) ระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสง ๑ แผ่น

ระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสงชุดส่งให้ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน ให้หมายเหตุไว้ในระวางแผนที่ด้วยตัวอักษรสีแดงว่า “ใช้ราชการในฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน” ชุดส่งให้สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด ให้หมายเหตุไว้ในระวางแผนที่ด้วยตัวอักษรสีแดงว่า “ใช้ราชการในสำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด” และชุดส่งให้ฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดิน ให้หมายเหตุไว้ในระวางแผนที่ด้วยตัวอักษรสีแดงว่า “ใช้ราชการในฝ่ายรังวัด สำนักงานที่ดิน”

กรณีที่สำนักงานที่ดินได้รับระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ สำหรับใช้ในการออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย ก่อนระเบียบนี้ ให้จัดเก็บตามระเบียบนี้

ข้อ ๑๐ ระวังแผนที่ที่สร้างขึ้นโดยสำนักอื่น เพื่อใช้ในการเดินสำรวจออกโฉนดที่ดิน ทั้งตำบล หรือการออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวง หรือการออกโฉนดที่ดินในเขตจัดรูปที่ดิน หรือการออกโฉนดที่ดิน ในเขตปฏิรูปที่ดิน ให้ดำเนินการดังนี้

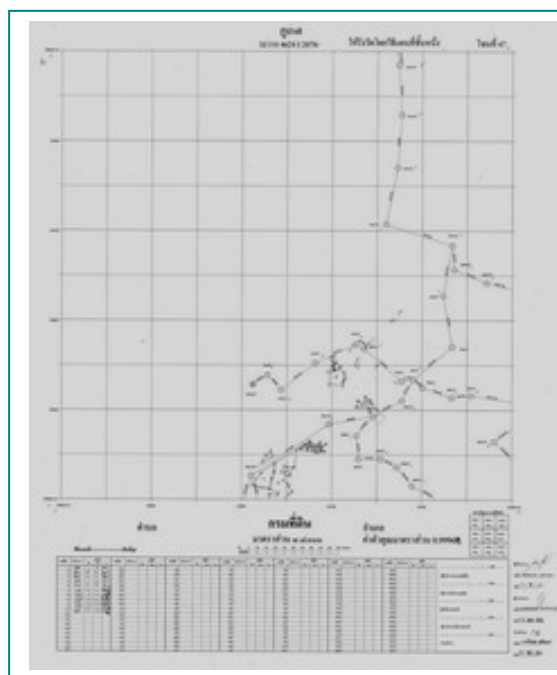
(๑) กรณีที่เป็นระวางแผนที่ภาคพื้นดิน ให้สร้างระวางแผนที่ ๑ ชุด เป็นระวางแผนที่ฟิล์ม โปร่งแสง ๑ แผ่น

(๒) กรณีที่เป็นระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ให้สร้างระวางแผนที่ ๒ ชุด แต่ละชุด ประกอบด้วยระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ วัสดุทึบแสง ๑ แผ่น ซึ่งมีแผ่นทาบระวาง (Overlay) ผูกติดอยู่ ด้วยกัน

เมื่อทำระวางแผนที่ต้นร่างเสร็จเรียบร้อยแล้ว ให้พิมพ์เป็นระวางแผนที่แผ่นพิมพ์ ๒ ชุด และ ทำบัญชีรวบรวมหลักฐานแผนที่ที่เกี่ยวข้องทั้งหมดส่งให้ฝ่ายรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดิน จังหวัดสาขา หรือส่วนแยก ๑ ชุด และส่งให้ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด หรือ สำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัด สำหรับในเขตกรุงเทพมหานคร อีก ๑ ชุด พร้อมทั้งแจ้งบัญชีระวางแผนที่ ให้สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่และสำนักมาตรฐานและส่งเสริมการรังวัดทราบด้วย

คำอธิบาย

ข้อ ๕-๑๐ การสร้างระวางแผนที่ของ แต่ละหน่วยงานจะมีชื่อแตกต่างกันกล่าวคือ สำนัก เทคโนโลยีทำแผนที่จะจัดสร้างเป็นระวางเปล่าไม่ ปรากฏรูปแปลงที่ดิน ส่วนสำนักอื่นจะต้องมีการ สร้างระวางแผนที่ต้นร่างที่มีรูปแปลงที่ดิน และ สร้างระวางแผ่นพิมพ์ส่งใช้ในราชการ ระเบียบ กรมที่ดินเดิมก็ไม่ได้ระบุแน่ชัดว่าต้องสร้างกี่ชุด แต่ละชุดแตกต่างกันอย่างไร ส่งเก็บหน่วยงาน ไหนบ้าง ในระเบียบข้อ ๕ นี้ จะกล่าวถึงการสร้าง ระวางแผนที่ของสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ส่วน ข้อ ๑๐ จะกล่าวถึงการสร้างระวางแผนที่ของ สำนักอื่นๆ ทั้งนี้ยังระบุอย่างชัดเจนด้วยว่าระวาง แต่ละชุดใช้ราชการที่ใดบ้างเพื่อให้สำนักงานที่ดินไม่สับสนในการแยกเก็บเมื่อได้รับระวางจากกรมที่ดิน

ข้อ ๑๑ ถ้าพื้นที่ที่จะจัดสร้างระวางแผนที่เป็นพื้นที่คาบเกี่ยวหลายสำนักงานที่ดินให้สร้าง ระวางแผนที่เพิ่มเติมได้

คำอธิบาย

ข้อ ๑๑ นี้สอดคล้องกับระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม และการให้เลขที่ดินในระวางแผนที่คาบเกี่ยวเขตจังหวัดหรือสำนักงานที่ดิน พ.ศ.๒๕๓๔ โดยการสร้างระวางแผนที่คาบเกี่ยวเขตจังหวัดให้สร้างระวางแผนที่ขึ้นในพื้นที่แต่ละจังหวัด ถึงแม้จะมีชื่อหมายเลขแผ่นและหมายเลขระวางซ้ำกันก็จะมีปัญหา เนื่องจากการสร้างระวางแต่ละระวางนั้นจะมีชื่อจังหวัดของระวางแผนที่นั้นๆ กำกับไว้ที่เหนือชื่อระวางแผนที่ การลงที่หมายแผนที่ให้ลงในพื้นที่ของจังหวัดนั้นๆ ส่วนจังหวัดที่มีเขตติดต่อให้แสดงเครื่องหมายจังหวัดและชื่อจังหวัดด้วยหมึกสีดำ การให้เลขที่ดินให้ตามระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นและมาตราส่วนของจังหวัดนั้นๆ โดยไม่ต้องคำนึงว่าเขตจังหวัดที่ติดต่อนั้นจะมีพื้นที่อยู่ในระวางเดียวกัน ถ้าจะลงที่หมายแผนที่ในจังหวัดที่มีเขตติดต่อก็ให้สร้างระวางแผนที่ขึ้นอีกต่างหาก การต่อเลขที่ดินก็ให้ขอต่อในระวางของจังหวัดนั้นๆ โดยเริ่มจากเลขที่ดิน 1 ของแต่ละจังหวัดและระวางที่สร้างขึ้นใหม่

กรณีเขตติดต่อกับจังหวัดนั้นๆ ไม่มีสาธารณประโยชน์เป็นเขต แต่มีรูปแปลงที่ดินเป็นเขตติดต่อเมื่อสร้างระวางแผนที่ในแต่ละจังหวัดแล้ว จะต้องส่งระวางแผนที่ไปให้จังหวัดที่มีเขตคาบเกี่ยวนั้นๆ ไว้ใช้ในราชการด้วย เมื่อจังหวัดใดมีการรังวัดที่ดินทุกประเภทที่ทำให้เครื่องหมายที่ดินเปลี่ยนแปลงในแปลงที่ดินที่มีเขตติดต่อกับจังหวัดหนึ่งและได้แจกโฉนดที่ดินไปแล้ว ให้ส่งรูปแผนที่กระดาษบางพร้อมทั้งแจ้งหมายเลขโฉนดที่ดินส่งให้จังหวัดที่คาบเกี่ยว เพื่อลงในระวางแผนที่ของจังหวัดที่มีแปลงที่ดินคาบเกี่ยวนั้นด้วย

การจัดสร้างระวางแผนที่เพิ่มเติมในพื้นที่คาบเกี่ยวต่างสำนักงานที่ดิน ในท้องที่จังหวัดเดียวกัน จะดำเนินการได้ต้องเป็นท้องที่ที่ได้กำหนดเขตอำเภอที่รับผิดชอบแน่นอนแล้ว โดยให้แสดงเครื่องหมายเขตอำเภอและเขียนชื่ออำเภอที่ขอบด้านนอกระวางแผนที่ด้วยหมึกสีดำ และส่งระวางแผนที่แผ่นพิมพ์ให้สำนักงานที่ดินคาบเกี่ยวใช้ในราชการด้วย การให้เลขที่ดินประจำแปลงให้ถือตามระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่แต่ละระวาง ไม่ว่าระวางนั้นจะเป็นระวางแผนที่มาตราส่วนเดียวกันหรือต่างมาตราส่วน การให้เลขที่ดินให้เริ่มต้นจากเลขที่ดิน ๑ ตามลำดับไปทุกระวาง กรณีสร้างระวางแผนที่ต่างมาตราส่วนที่มีการให้เลขที่ดินโดยยี่กระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ เป็นหลักไว้แล้ว เมื่อจะขอต่อเลขที่ดินในระวางแผนที่นั้นๆ ให้ต่อจากเลขที่ดินสุดท้าย หรือเลขที่ดินที่ยังว่างอยู่ของระวางแผนที่นั้นๆ ทุกระวาง

หมวด ๒

หลักเกณฑ์การสร้างระวางแผนที่

ข้อ ๑๒ การสร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดิน จะต้องทำการวางแผนโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่หรือสร้างหมุดดาวเทียมให้มีจำนวนเพียงพอเสียก่อน โดยปกติจะต้องมีเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่วางผ่าน ๓ เส้น คือ ริมระวางด้านละ ๑ เส้น และกลางระวางอีก ๑ เส้น หรือมีหมุดดาวเทียม จำนวน ๑๖ หมุดกระจายครอบคลุมพื้นที่ที่สร้างระวาง นั้น

ในกรณีที่มีเหตุผลความจำเป็น เช่น บางส่วนของระวางแผนที่ครอบคลุมพื้นที่หนองน้ำ แม่น้ำ หรือในเขตชุมชนที่มีสิ่งก่อสร้างหนาแน่น หรือสภาพพื้นที่บังคับ เป็นต้น จำนวนเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่หรือหมวดดาวเทียม อาจลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมแก่สภาพพื้นที่และการใช้งาน

คำอธิบาย

ข้อ ๑๒ นี้เพิ่มเติมจากระเบียบกรมที่ดินเดิมตรงที่การสร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดินไม่จำเป็นต้องมีเส้นโครงงานผ่านในระวางเพียงอย่างเดียวหากมีหมวดดาวเทียม จำนวน ๑๖ หมวด กระจายครอบคลุมพื้นที่ที่สร้างระวางก็สามารถสร้างระวางแผนที่ได้ ทั้งนี้เพื่อให้สอดคล้องกับเทคโนโลยีใหม่ในเรื่องการรับสัญญาณดาวเทียมแบบจลน์ ณ เวลาทำการรังวัด (RTK)

วรรคสองเป็นข้อยกเว้นเช่นบางส่วนของระวางแผนที่ครอบคลุมพื้นที่หนองน้ำ แม่น้ำ หรือในเขตชุมชนที่มีสิ่งก่อสร้างหนาแน่น หรือสภาพพื้นที่บังคับ จำนวนเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่หรือหมวดดาวเทียม อาจลดลงหรือเพิ่มขึ้นได้ตามความเหมาะสมแก่สภาพพื้นที่และการใช้งาน

ข้อ ๑๓ การสร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดินด้วยหมวดดาวเทียม ต้องเป็นไปตามเงื่อนไขข้อใดข้อหนึ่งดังต่อไปนี้

- (๑) เป็นพื้นที่ที่มีสภาพภูมิประเทศไม่เหมาะสมที่จะวางเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่
- (๒) ในพื้นที่ที่ไม่มีเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่ หรือมีเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่แต่สูญหายไปเป็นจำนวนมาก ต้องตรวจสอบและพิสูจน์ให้ได้ว่า ค่าพิกัดที่ได้จากหมวดดาวเทียมและค่าพิกัดที่ได้จากเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่บริเวณใกล้เคียงมีความสัมพันธ์กัน
- (๓) ในพื้นที่ที่มีเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่อยู่แล้ว แต่ไม่หนาแน่น ค่าพิกัดที่ได้จากหมวดดาวเทียม ต้องมีความสัมพันธ์กับค่าพิกัดของหมวดหลักฐานแผนที่ที่มีอยู่ และจำนวนหมวดดาวเทียมอาจลดลงได้ตามความเหมาะสม

คำอธิบาย

ข้อ ๑๓ นี้เป็นการกำหนดเงื่อนไขของการสร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดิน ด้วยหมวดดาวเทียมไว้สาเหตุที่ต้องกำหนดเงื่อนไขไว้เพราะโดยปกติหมวดดาวเทียมจะใช้เป็นหมวดเข้าออกเส้นโครงงานเท่านั้น บางพื้นที่ที่มีเส้นโครงงานอยู่แล้วค่าพิกัดอาจไม่สัมพันธ์กับค่าพิกัดหมวดดาวเทียมการจัดสร้างระวางแผนที่ด้วยหมวดดาวเทียมจึงต้องเป็นพื้นที่ที่มีสภาพภูมิประเทศไม่เหมาะสมที่จะวางเส้นโครงงานจริงๆ หากเป็นบริเวณที่มีเส้นโครงงานอยู่แล้วก็ต้องตรวจสอบและพิสูจน์ให้ได้ว่าค่าพิกัดที่ได้จากหมวดดาวเทียมและค่าพิกัดที่ได้จากเส้นโครงงานบริเวณดังกล่าวมีความสัมพันธ์กัน

ข้อ ๑๔ การสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ จะต้องมีจุดบังคับภาพ อย่างน้อย ๔ จุด ใน

บริเวณมุมระวางแผนที่ และเป็นจุดที่มีความคมชัด สามารถชี้ตำแหน่งบนรูปถ่ายทางอากาศ และเป็นตำแหน่งที่สามารถมองเห็นรายละเอียดบนพื้นดินได้อย่างชัดเจน มาใช้ในการปรับแก้ความเอียงและมาตราส่วนของรูปถ่ายทางอากาศ เพื่อสร้างเป็นระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ

การปรับแก้ความเอียงและมาตราส่วนของรูปถ่ายทางอากาศ เพื่อสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ให้ดำเนินการตามหลักวิชาการทำแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ โดยมีวิธีการดำเนินการดังต่อไปนี้

(๑) วิธีการปรับแก้ความเอียงและมาตราส่วนจากรูปถ่ายเดี่ยว (Single Photo Rectification) ใช้ในบริเวณพื้นราบหรือพื้นที่ที่มีความแตกต่างทางระดับของภูมิประเทศไม่มากนัก

(๒) วิธีการปรับแก้ความเอียงและมาตราส่วนจากรูปถ่ายคู่ (Ortho Photo Rectification) ใช้ทั้งในบริเวณพื้นราบและพื้นที่ที่มีความแตกต่างทางระดับของภูมิประเทศมาก และต้องนำข้อมูลระดับของภูมิประเทศที่ได้จากการรังวัดจริงมาใช้ในกระบวนการสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศตามความเหมาะสมของพื้นที่

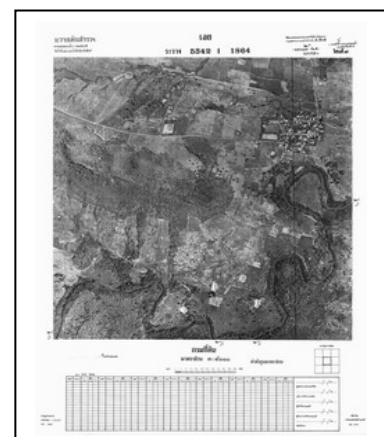
ความละเอียดถูกต้องของการต่อริมระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ให้มีเกณฑ์ความคลาดเคลื่อนในการต่อริมระวางแผนที่ไม่เกิน ๓ มิลลิเมตร

คำอธิบาย

ข้อ ๑๔ เป็นหลักเกณฑ์การสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ก่อนที่จะสร้างเป็นระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้นั้น จำเป็นจะต้องมีหมุดบังคับภาพเพื่อใช้ในการปรับแก้ความเอียงของรูปถ่าย ซึ่งแต่ก่อนกรมที่ดิน ได้หมุดบังคับภาพมาโดยวิธีการเดินสำรวจทางภาคพื้นดินซึ่งเสียเวลาและเสียค่าใช้จ่ายสูง ดังนั้นกรมที่ดินจึงนำวิธีการขยายหมุดบังคับภาพด้วยรูปถ่ายทางอากาศมาดำเนินงาน โดยวิธีการทำโครงข่ายสามเหลี่ยมทางอากาศ (AERIAL TRIANGULATION) เพื่อเพิ่มปริมาณการสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศให้ทันต่อการใช้งาน

ส่วนรูปถ่ายทางอากาศที่มีรายละเอียดของภูมิประเทศที่มีความสูงต่ำ จะปรากฏความสูงของรายละเอียดแตกต่างกัน ถ้าต้องการจะสร้างให้เป็นแผนที่ภาพถ่ายที่มีคุณลักษณะ เช่นเดียวกับภาพ RECTIFIED จะต้องทำการขจัดความคลาดเคลื่อนทางตำแหน่งอันเนื่องมาจากความสูงของรายละเอียดเหล่านั้นให้หมดไปเสียก่อนโดยทำการปรับแก้ทีละส่วนเล็กๆ หรือเป็นส่วนน้อยๆ โดยทำการปรับแก้ทีละส่วนเล็กๆ หรือเป็นส่วนน้อยๆทีละ

ส่วนไปจนทั่วตลอดทั้งรูปถ่ายทางอากาศรูปนั้นๆ ความคิดดั้งเดิมอันเป็นองค์ประกอบสำคัญในการ

ออกแบบสร้างเครื่องมือ เพื่อใช้ในการทำ ORTHO PHOTO ก็เพื่อต้องการที่จะปรับคุณภาพของโทนสีของรายละเอียดของภูมิประเทศที่ปรากฏบนรูปถ่ายทางอากาศ ให้กลมกลืนกันโดยไม่เกี่ยวข้องกับสัดส่วนของรายละเอียดที่มีมาตราส่วนที่ถูกต้องแล้ว และในสมัยต่อมาก็ได้พัฒนาในด้านความเร็ว ความสามารถ และความถูกต้องของรายละเอียดทางพื้นราบที่รวมอยู่ในขั้นตอนของการสร้างและทำแผนที่เข้าไปด้วย อีกทั้งยังสามารถแสดงเส้นชั้นความสูงให้เห็นได้ในรูปลักษณะต่างๆ เพื่อให้การทำแผนที่สมบูรณ์แบบยิ่งขึ้นอีกส่วนหนึ่ง

ข้อ ๑๕ การจะสร้างระวางแผนที่ประเภทใด ให้พิจารณาตามหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) บริเวณใดมีเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่หรือมีหมุดดาวเทียมหนาแน่นเพียงพอและไม่สามารถสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้ ให้สร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดิน และถ้ามีรูปถ่ายทางอากาศให้สร้างระวางขยายรูปถ่ายทางอากาศ สำหรับใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบรูปแปลงที่ดิน

(๒) บริเวณใดอยู่ในหลักเกณฑ์ที่สามารถสร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดิน และระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้ ให้สร้างระวางแผนที่ภาคพื้นดินและให้สร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ สำหรับใช้ประกอบการพิจารณาตรวจสอบรูปแปลงที่ดิน

(๓) บริเวณใดไม่มีเส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่และหมุดดาวเทียมหนาแน่นเพียงพอ แต่สามารถสร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศได้ ให้สร้างระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ

(๔) บริเวณใดที่ไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่สร้างระวางแผนที่ได้ แต่จำเป็นต้องสร้างระวางแผนที่คาบเกี่ยว ห้ามนำไปใช้ในการออกโฉนดที่ดิน

คำอธิบาย

ข้อ ๑๕ (๑)-(๓) เป็นหลักเกณฑ์ในการเลือกประเภทระวางแผนที่ที่จะจัดสร้างใช้ในราชการในกรณีต่างๆ ระวางแผนที่ของกรมที่ดิน มี ๒ ประเภทคือ

๑. ระวางแผนที่ภาคพื้นดิน เป็นระวางแผนที่ที่สร้างจากการรังวัดหมุดหลักฐานแผนที่ ภาคพื้นดิน (Cadastral Survey) แบ่งย่อยออกตามวิธีการรังวัดอีก ๒ รูปแบบคือ

๑.๑ ระวางแผนที่เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง เป็นระวางแผนที่ซึ่งกรมที่ดินได้จัดทำประกาศกำหนดบริเวณให้ต้องทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง ตามกฎกระทรวงฉบับที่ ๖ ออกตามความในพระราชบัญญัติให้ใช้ประมวลกฎหมายที่ดิน พ.ศ. ๒๔๕๑ เท่านั้น

๑.๒ ระวางแผนที่เพื่อการรังวัดโดยวิธีอื่น เป็นระวางแผนที่ซึ่งกรมที่ดินยังไม่ได้จัดทำประกาศกำหนดบริเวณให้ต้องทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง

๒. ระวังแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ เป็นระวังแผนที่ที่ได้จากการรังวัดทำแผนที่โดยใช้แผนที่รูปถ่ายทางอากาศ (Photogrammetry) การรังวัดโดยใช้ระวังแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ถือเป็นการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นสอง

(๔) เป็นหลักเกณฑ์การสร้างระวังแผนที่คาบเกี่ยวซึ่งไม่อยู่ในหลักเกณฑ์ที่จะสร้างระวังแผนที่ตามปกติได้ ตามระเบียบนี้ห้ามนำไปใช้ในการออกโฉนดที่ดินเพิ่มเติมภายหลัง ซึ่งทางปฏิบัติจะแตกต่างจากระเบียบเดิม ที่สามารถออกโฉนดที่ดินเพิ่มเติมได้ แต่จะต้องดำเนินการตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการปรับปรุงมาตรฐานการสร้างระวังแผนที่ พ.ศ. ๒๕๒๖ ข้อ ๘.๑-๘.๓ ดังนี้

“๘.๑ ถ้าบริเวณดังกล่าวมีระวังแผนที่จากรูปถ่ายทางอากาศ ให้ขอเบิกระวังแผนที่จากรูปถ่ายทางอากาศมาใช้ดำเนินการตามระเบียบ เพื่อให้ทราบว่าบริเวณใดมีระวังแผนที่จากรูปถ่ายทางอากาศให้กองรังวัดและทำแผนที่ จัดทำแผนที่สารบัญระวังแผนที่แจ้งให้จังหวัดทราบทุกปี

๘.๒ ถ้าไม่มีระวังแผนที่จากรูปถ่ายทางอากาศให้รังวัดออกจากเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่ที่มีอยู่เดิม โดยปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรังวัดและการสร้างระวังแผนที่ พ.ศ. ๒๕๓๒ ลงวันที่ ๔ กรกฎาคม ๒๕๓๒ หมวดที่ ๑ หมวดที่ ๒ และหมวดที่ ๓ แต่ทั้งนี้ จะต้องไม่เกินออกนอกระวังแผนที่

๘.๓ กรณีตาม ๘.๒ แต่ที่ดินอยู่ห่างจากเส้นโครงงานหมวดหลักฐานแผนที่เกินกว่าที่จะรังวัดโดยตรงได้ (ห่างเกิน ๕ เส้น) ให้ทำการรังวัดบรรจบหมวดให้มีหมวดหลักฐานโครงงานแผนที่ในระวางนั้นเพิ่มขึ้นให้เพียงพอหรือให้ถูกต้องตามหลักวิชาเสียก่อน ”

เหตุผลที่ต้องห้ามออกโฉนดที่ดินเพิ่มเติม เนื่องจากหากมีระวังแผนที่รูปถ่ายทางอากาศก็สามารถสร้างระวังตามหลักเกณฑ์ได้อยู่แล้ว หากอนุญาตให้ดำเนินการได้ตามข้อ ๘.๒-๘.๓ อาจทำให้มาตรฐานของระวังแผนที่ต่ำลงเนื่องจากระวางดังกล่าวจะมีเส้นโครงงานฯ ไม่หนาแน่นตามหลักเกณฑ์ เมื่อระยะเวลาเนิ่นนานไปเจ้าหน้าที่อาจจะเลยที่จะโยงยึดจากเส้นโครงงานฯ โดยไม่ทราบว่าเป็นระวางคาบเกี่ยว อาจมีการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นสอง โดยโยงยึดจากหลักเขตที่ดินแปลงข้างเคียง เพื่อแก้ปัญหาดังกล่าวคณะกรรมการร่างระเบียบจึงกำหนดให้ระวังแผนที่คาบเกี่ยวเป็นระวังแผนที่ที่สร้างขึ้นเพื่อลงที่หมายรูปแปลงที่ดินเพียงบางส่วน ซึ่งเป็นส่วนน้อยที่อยู่คาบเกี่ยวระวังแผนที่ให้มีรูปแผนที่เต็มแปลงเท่านั้น ซึ่งยังไม่ถือว่าเป็นระวังแผนที่เพื่อการออกโฉนดที่ดินแต่อย่างใด

ข้อ ๑๖ เมื่อมีคำขออนุญาตที่ดินในบริเวณที่ยังไม่มีระวางแผนที่ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) ให้จังหวัดส่งเรื่องขอสร้างระวางแผนที่ให้กรมที่ดินดำเนินการสร้างระวางแผนที่

(๒) หากบริเวณดังกล่าวยังไม่สามารถสร้างระวางแผนที่ได้ ให้กรมที่ดินดำเนินการสร้างหมุดหลักฐานแผนที่ให้เพียงพอสำหรับสร้างระวางแผนที่

(๓) จังหวัดอาจขอดำเนินการสร้างหมุดหลักฐานแผนที่ เพื่อสร้างระวางแผนที่ โดยส่งแผนงานให้กรมที่ดินพิจารณาเห็นชอบก่อนดำเนินการ

คำอธิบาย

ข้อ ๑๖ ระเบียบกรมที่ดินเดิมไม่ได้กล่าวถึงวิธีดำเนินการของจังหวัดในการขอสร้างระวางแผนที่ ทำให้แต่ละจังหวัดดำเนินการไม่เหมือนกัน จึงกำหนดระเบียบข้อนี้ไว้เพื่อให้เกิดความชัดเจน ในข้อนี้ยังเปิดช่องให้จังหวัดดำเนินการวางโครงหมุดหลักฐานแผนที่ได้เอง แต่ต้องส่งแผนงานให้กรมที่ดินตรวจสอบก่อน ทั้งนี้เพื่อให้เส้นโครงงานหมุดหลักฐานแผนที่เป็นไปตามหลักวิชาและเป็นมาตรฐานเดียวกันทั่วประเทศ

หมวด ๓

การสร้างและขยายมาตราส่วนระวางแผนที่

ข้อ ๑๗ การสร้างและขยายมาตราส่วนระวางแผนที่ให้เหมาะสม ก็เพื่อให้สามารถบรรจรูปร่างแผนที่ลงในระวางและเขียนรายละเอียดได้อย่างครบถ้วนและชัดเจน จึงให้ถือหลักเกณฑ์ ดังนี้

(๑) มาตราส่วนระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม

(ก) มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ควรใช้ในพื้นที่ที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑๖ ไร่ขึ้นไป

(ข) มาตราส่วน ๑:๒,๐๐๐ ควรใช้ในพื้นที่ที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๔ ไร่ถึง ๑๖ ไร่

(ค) มาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐ ควรใช้ในพื้นที่ที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑ ไร่ ถึง ๔ ไร่

(ง) มาตราส่วน ๑:๕๐๐ ควรใช้ในพื้นที่ที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑ ไร่ลงมา

สำหรับที่ดินแปลงใหญ่กว่าที่กล่าวข้างต้น ใช้มาตราส่วนตามความเหมาะสม

(๒) การให้หมายเลข “แผ่น” ของระวางแผนที่มาตราส่วนต่างๆ ให้เป็นไปตามภาคผนวก ข. ท้ายระเบียบนี้

(๓) ในระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ อาจครอบคลุมพื้นที่ ทั้งประเภทที่อยู่อาศัยและที่เกษตรกรรม ดังนั้น การขยายมาตราส่วนระวางแผนที่ จึงควรขยายตามความเหมาะสมกับขนาดเนื้อที่แปลงที่ดิน เป็นส่วน ๆ ไป โดยใช้เขตสาธารณประโยชน์ เช่น ถนน ทางเดิน แม่น้ำ และลำคลอง ในพื้นที่นั้น เป็นขอบเขตแบ่งส่วนระวางแผนที่ ที่มีมาตราส่วนต่างกัน

คำอธิบาย

ข้อ ๑๗ (๑)ข้อนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดินเดิมไว้ ระวังแผนที่ปกติจะใช้มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ เป็นหลักถ้าปรากฏว่าในท้องถิ่นใดมีความเจริญ มีประชาชนอยู่หนาแน่น ที่ดินแบ่งเป็นแปลงเล็กจนไม่สามารถเขียนรายละเอียดได้ และมีราคาแพง ขนาดของระวังแผนที่ระบบพิคติกาล ยู ที เอ็ม มีดังนี้

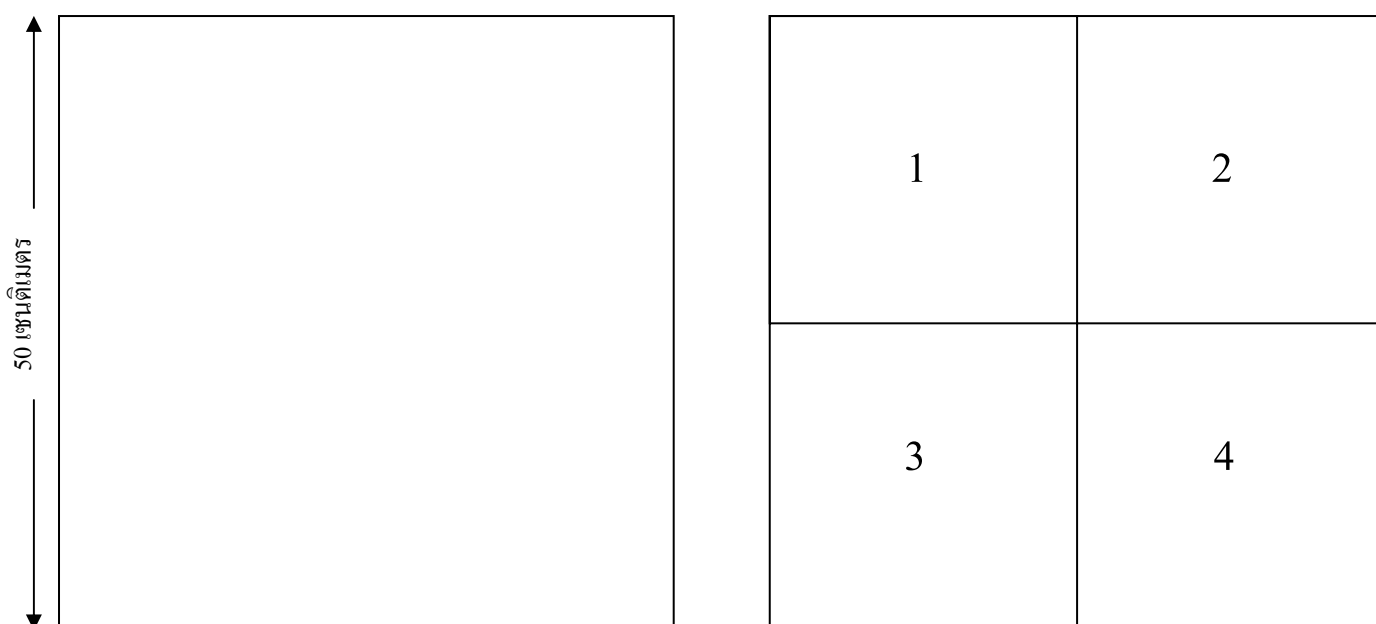
- มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ควรใช้ในบริเวณที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑๖ ไร่ขึ้นไปคลุมพื้นที่ในที่ดินกว้างยาวด้านละ ๒,๐๐๐ เมตร การลงที่หมายในระวังแผนที่ความยาว ๑ เซนติเมตรเท่ากับ ๔๐ เมตร ในที่ดิน

- มาตราส่วน ๑:๒,๐๐๐ ควรใช้ในบริเวณที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๔ ไร่ ถึง ๑๖ ไร่ ระวังแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ หนึ่งระวังแบ่งเป็นมาตราส่วน ๑:๒,๐๐๐ ๔ แผ่นตามรูป การเขียนหมายเลขระวังต้องรวมมาตราส่วนและหมายเลขแผ่นไว้ด้วยระวังแผนที่แต่ละแผ่นคลุมพื้นที่ในที่ดินกว้างยาวด้านละ ๑,๐๐๐ เมตร ความยาวในแผนที่ ๒ เซนติเมตรเท่ากับ ระยะในที่ดิน ๔๐ เมตร

- มาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐ ใช้สร้างระวังแผนที่ในบริเวณที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑ ไร่ ถึง ๔ ไร่ ระวังแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ หนึ่งระวังแบ่งเป็นมาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐ ๑๖ แผ่น ตามรูป ระวังแต่ละแผ่นคลุมพื้นที่ในที่ดินกว้างยาวด้านละ ๕๐๐ เมตร การเขียนหมายเลขระวังต้องระบุมาตราส่วนและหมายเลขแผ่นไว้ด้วย ความยาวในแผนที่ ๔ เซนติเมตรเท่ากับระยะในที่ดิน ๔๐ เมตร

- ระวังมาตราส่วน ๑:๕๐๐ ควรใช้ในบริเวณที่มีเนื้อที่ส่วนมากแปลงละ ๑ ไร่ลงมา ระวังแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ หนึ่งระวังแบ่งเป็นมาตราส่วน ๑:๕๐๐ ๖๔ ระวัง ตามรูป ระวังแต่ละแผ่นคลุมพื้นที่ในดินกว้างยาวด้านละ ๒๕๐ เมตร การเขียนหมายเลขระวังต้องระบุมาตราส่วนและหมายเลขแผ่นไว้ด้วย ความยาวในแผนที่ ๘ เซนติเมตรเท่าระยะในที่ดิน ๔๐ เมตร

การให้หมายเลขแผ่นระวังแผนที่

← 50 เซนติเมตร →

มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐

มาตราส่วน ๑:๒,๐๐๐

จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๔ แผ่น

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

มาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐

จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๑๖ แผ่น

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

มาตราส่วน ๑:๕๐๐

จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๖๔ แผ่น

หมวด ๔

การสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิม

ข้อ ๑๘ การสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่เนื่องจากระวางแผนที่เดิมชำรุด มีมาตราส่วน ไม่เหมาะสม รายละเอียดในระวางแผนที่เดิมคลาดเคลื่อน หมดหลักฐานแผนที่ในระวางแผนที่ชำรุดสูญหายหรือถูกทำลาย หรือมีความจำเป็นอย่างอื่น ให้จังหวัดรายงานกรมที่ดิน ตามแบบรายละเอียดประกอบการขอสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่เพื่อใช้แทนระวางแผนที่เดิม ในภาคผนวก ข. ท้ายระเบียบนี้ เพื่อที่กรมที่ดินจะได้พิจารณาดำเนินการสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่

ในกรณีที่มีการปรับแก้ค่าพิคัดหมุดหลักฐานแผนที่ หรือมีการสร้างระวางแผนที่เพื่อการรังวัด โดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง กรมที่ดินจะได้สร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิม

การสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิม ถ้าได้มีการขยายมาตราส่วนของระวางแผนที่เดิม การต่อเลขที่ดินให้อัตตามระวางแผนที่เดิมหรือเลขที่ดินที่ยังว่างอยู่ของระวางแผนที่แผ่นนั้นๆ โดยไม่ต้องสร้างสารบัญที่ดินขึ้นใหม่ แต่ถ้าได้มีการขยายมาตราส่วนของระวางแผนที่เดิม ให้สร้างสารบัญที่ดินแยกเป็นเล่มตามระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ และให้หมายเหตุไว้ในระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ ให้ทราบว่า เลขที่ดินสุดท้ายในระวางแผนที่เดิม คือ เลขที่ดินเท่าใด ถ้ามีการขอต่อเลขที่ดินในระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ ก็ให้ต่อจากเลขสุดท้ายที่ได้หมายเหตุไว้ในระวางแผนที่

การเขียนชื่อระวางแผนที่และมาตราส่วน ลงในหลักฐานแผนที่หรือเอกสารสำคัญที่เกี่ยวข้องที่ได้ทำการรังวัดและลงที่หมายรูปแผนที่ในระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่แล้ว ให้เขียนชื่อตามระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่

คำอธิบาย

ข้อ ๑๘ วรรคแรกข้อนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและใช้ระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ เพื่อใช้แทนระวางแผนที่เดิม พ.ศ. ๒๕๑๗ ไว้ แต่เพิ่มเนื้อหาสาระเป็นเหตุผลให้จังหวัดใช้ในการขอสร้างระวางใหม่ อีกหลายประการเช่น

- ระวางแผนที่เดิมชำรุด
- ระวางแผนที่เดิมมีมาตราส่วนไม่เหมาะสม
- รายละเอียดในระวางแผนที่เดิมคลาดเคลื่อน
- หมุดหลักฐานแผนที่ในระวางแผนที่ชำรุดสูญหายหรือถูกทำลาย
- มีความจำเป็นอย่างอื่น

วรรคสอง กำหนดหน้าที่ของสำนักเทคโนโลยีทำแผนที่ ไว้ในกรณีที่มีการปรับแก้ค่าพิคัดหมุดหลักฐานแผนที่ หรือเมื่อมีการสร้างระวางแผนที่เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง สำนักเทคโนโลยีทำแผนที่จะสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิมโดยไม่ต้องมีคำขอจากจังหวัด

หมวด ๕

ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม

ข้อ ๑๕ ระวางแผนที่คาบเกี่ยวโซน คือระวางแผนที่ที่มีเส้นเมริเดียน ๑๐๒ องศาตะวันออก ผ่านในระวางนั้น

(๑) ในบริเวณพื้นที่คาบเกี่ยวโซนให้สร้างระวางแผนที่เป็น ๒ แผ่น คือระวางแผนที่โซน ๔๗ และระวางแผนที่โซน ๔๘ โดยใช้ค่าพิกัดฉากของโซนนั้นๆ

(๒) ให้ขีดเส้นเมริเดียน ๑๐๒ องศาตะวันออก ด้วยเส้นทึบสีแดงในระวางแผนที่ คาบเกี่ยวโซนทุกๆ ระวาง

(๓) ให้เขียนหรือพิมพ์หมายเหตุในระวางแผนที่บริเวณนอกโซนดังนี้

(ก) ระวางแผนที่โซน ๔๗ เขียนว่า “บริเวณนี้ให้ลงที่หมายในระวางแผนที่โซน ๔๘”

(ข) ระวางแผนที่โซน ๔๘ เขียนว่า “บริเวณนี้ให้ลงที่หมายในระวางแผนที่โซน ๔๗”

(๔) ที่ดินแปลงใดอยู่ในระวางแผนที่โซนใด ให้ลงที่หมายในระวางแผนที่ของโซนนั้น สำหรับแปลงที่ดินซึ่งมีพื้นที่คาบเกี่ยวโซน พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในโซนใดให้ลงที่หมายในระวางแผนที่โซนนั้น และลงที่หมายให้เต็มแปลง

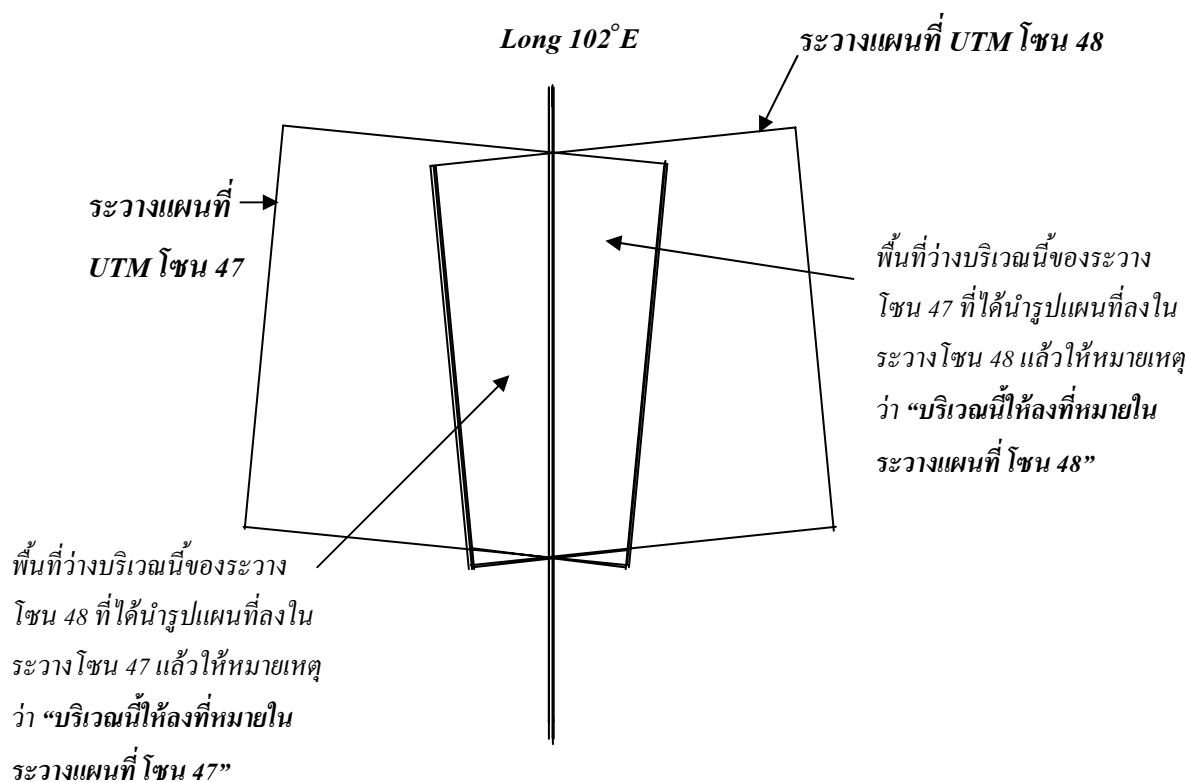
คำอธิบาย

ข้อ ๑๕ ข้อนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๒๕

ระวางแผนที่คาบเกี่ยวโซนหมายถึง ระวางแผนที่ระบบ ยู ที เอ็ม มาตรฐานใดๆ ก็ตาม ที่มีเส้น Longitude 102°E ผ่านในระวาง โดยกำหนดหลักเกณฑ์ไว้ ดังนี้

๑. ในบริเวณพื้นที่คาบเกี่ยวโซนให้สร้างระวางเป็น ๒ แผ่น คือระวางแผนที่โซน ๔๗ และระวางแผนที่โซน ๔๘ โดยระวางแผนที่ของโซนใด ก็ใช้ค่าพิกัดของโซนนั้น

๒. ให้ขีดเส้น Longitude 102°E ด้วยเส้นหมึกสีแดง ในระวางแผนที่คาบเกี่ยวโซนทุก ๆ ระวาง

ระวางแผนที่ UTM บริเวณคาบเกี่ยวโซน 47- 48

๓. ที่ดินแปลงใดอยู่ในระวางโซนใด ให้ลงที่หมายถึงในระวางโซนนั้น แต่สำหรับแปลงที่ดินที่คล่อมโซน พื้นที่ส่วนใหญ่อยู่ในโซนใด ให้ลงที่หมายถึงในโซนนั้น

๔. ให้เขียนหรือพิมพ์ที่หมายถึงในระวางแผนที่บริเวณนอกโซน ดังนี้

๔.๑ ในแผ่นระวางแผนที่โซน ๔๗ เขียนว่า “บริเวณนี้ให้ลงที่หมายถึงในระวางแผนที่โซน ๔๘

๔.๒ ในแผ่นระวางแผนที่โซน ๔๘ เขียนว่า “บริเวณนี้ให้ลงที่หมายถึงในระวางแผนที่โซน ๔๗

ข้อ ๒๐ การเรียกชื่อระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ให้นำหมายเลขประจำแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 และหมายเลขแผ่น ซึ่งมีค่าพิกัดมุมล่างด้านซ้ายของระวางแผนที่นั้นปรากฏอยู่ แล้วตามด้วยค่าพิกัดราบหลักสิบและหลักหน่วยของกิโลเมตรที่เป็นเลขคู่ และค่าพิกัดตั้งหลักสิบและหลักหน่วยของกิโลเมตรที่เป็นเลขคู่ของมุมล่างซ้ายของระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ เช่น “5638 II 2606”

ในกรณีแผนที่ภูมิประเทศมาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ ที่ยังไม่มีใช้ในราชการ ให้เรียกชื่อตามแผ่นแผนที่ภูมิประเทศที่มุมล่างด้านขวาของระวางแผนที่นั้นปรากฏอยู่

การเรียกชื่อระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตราส่วนอื่น ๆ ให้เริ่มต้นด้วยชื่อระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ แล้วตามด้วย “ - ” หมายเลขแผ่น และมาตราส่วนตามลำดับ เช่น “5638 II 2606 - 5 (๑:๑,๐๐๐)”

คำอธิบาย

ข้อ ๒๐ ขอนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๒๕ การเรียกชื่อระวางแผนที่ระบบ ยู ที เอ็ม มาตราส่วน 1:4,000 มีหลักเกณฑ์ ดังนี้

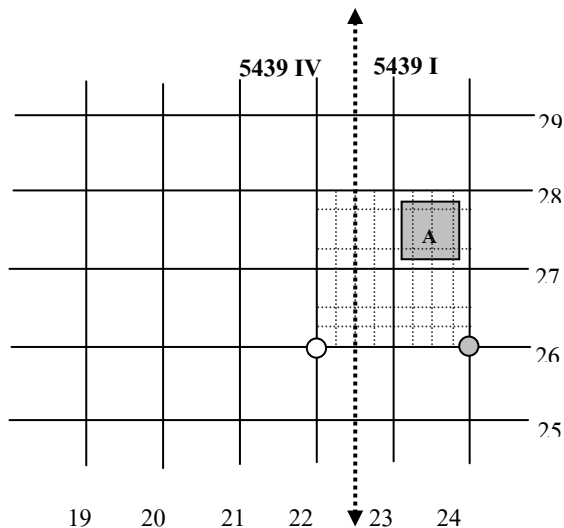
เรียกชื่อแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน 1 : 50,000 ชุด L7017 ที่พิกัดมุมล่างด้านซ้ายของระวางแผนที่นั้นปรากฏอยู่ ตามด้วยหมายเลขระวางแผนที่ ซึ่งประกอบด้วยเลข 2 คู่ คู่แรกเป็นค่าพิกัดราบที่เป็นหลักสิบและหลักหน่วยของกิโลเมตร(ที่เป็นเลขคู่) คู่หลังเป็นค่าพิกัดตั้งที่เป็นหลักสิบและหลักหน่วยของกิโลเมตร(ที่เป็นเลขคู่) เช่น “5439 I 2226”

การเรียกชื่อระวางแผนที่ระบบ ยู ที เอ็ม มาตราส่วนใหญ่กว่า 1:4,000 ให้เรียกชื่อตามมาตราส่วน 1:4,000 แล้วขีด “ - ” ตามด้วยหมายเลขแผ่นและมาตราส่วน ตามลำดับ เช่น 5439 I 4684-5(1:1,000) ตามข้อข้างต้น

A อยู่ในระวาง 5349 I 2226 ซึ่งเป็นระวาง 1:4,000 แต่ถ้าเป็นระวางมาตราส่วนใหญ่

A อยู่ในระวาง 5349 I 2226-1(1:2,000) เป็นต้น

ในกรณีที่มุมล่างด้านซ้ายของระวางแผนที่ ปรากฏในแผนที่ภูมิประเทศ 1: 50,000 ที่ยังไม่มีใช้ในราชการ ให้ใช้ชื่อตามแผ่นแผนที่ภูมิประเทศที่มุมล่างด้านขวาของระวางแผนที่นั้นปรากฏอยู่ เช่น ที่ดินแปลงหนึ่งอยู่ใน ระวาง 2226 ซึ่งมีมุมล่างด้านซ้ายอยู่ในแผ่นแผนที่ภูมิประเทศ 1:50,000 ชุด L7017 หมายเลข 5439 IV ที่ไม่มีใช้ในราชการ แต่มุมล่างด้านขวาอยู่ในแผ่นแผนที่ภูมิประเทศ 1:50,000 ชุด L 7017 หมายเลข 5439 I จะเรียกระวางแผนที่นี้ว่า “5439 I 2226”

A อยู่ในระวาง 5349 IV 2226 แต่ถ้าแผนที่ 5349 IV ไม่มีใช้ในราชการ ให้ใช้แผนที่แผ่นซึ่งมุมล่างด้านขวาปรากฏอยู่แทน ชื่อระวางจะเป็น 5349 I 2226

หมวด ๖ การใช้ระวางแผนที่

ข้อ ๒๑ เมื่อสำนักงานที่ดิน ได้รับระวางแผนที่แล้ว ให้ลงบัญชีคุมระวางแผนที่ว่า “ระวางแผนที่..... ได้รับตามหนังสือกรมที่ดินที่..... ลงวันที่.....” ตามตัวอย่างในภาคผนวก ข. ท้ายระเบียบนี้และหมายเหตุลงในแผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 เพิ่มเติม ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ

การประกาศกำหนดให้ที่ดินบริเวณใด ต้องทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง ให้ปิดประกาศในสำนักงานที่ดินที่รับผิดชอบ พร้อมระบุชื่อระวางแผนที่ เมื่อได้ประกาศแล้ว ให้ทำเครื่องหมายแสดงบริเวณระวางแผนที่ดังกล่าว ในแผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ เพื่อให้ทราบว่าเป็นบริเวณใด ต้องทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง

คำอธิบาย

ข้อ ๒๑ ข้อนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างระวางแผนที่ระบบพิคดาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๒๕ แต่มีการแก้ไขแบบพิมพ์บัญชีคุมระวางแผนที่ใหม่ดังนี้

- แบบพิมพ์ ร.ว. ๗๔ ก. เป็นบัญชีคุมระวางแผนที่ระบบพิคดาก ยู ที เอ็ม มาตรฐาน ๑:๔,๐๐๐ ๑:๒,๐๐๐ และ ๑:๑,๐๐๐
- แบบพิมพ์ ร.ว. ๗๔ ข. เป็นบัญชีคุมระวางแผนที่ระบบพิคดาก ยู ที เอ็ม มาตรฐาน ๑:๕๐๐

นอกจากนี้ระเบียบยังกำหนดให้สำนักงานที่ดิน หมายเหตุลงในแผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ ลำดับชุด L7017 เพิ่มเติม ให้เป็นปัจจุบันอยู่เสมอ ทั้งนี้ก็เพื่อสำนักงานที่ดินจะได้ทราบว่าพื้นที่ที่รับผิดชอบมีระวางเดิมพื้นที่แล้วหรือยัง เป็นการป้องกันไม่ให้มีการขอสร้างระวางแผนที่ซ้ำซ้อนกัน

วรรคสอง เป็นการกำหนดวิธีการปิดประกาศกรมที่ดิน เรื่องการกำหนดให้ที่ดินบริเวณใดต้องทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง แก้ไขความบกพร่องของระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ระบบพิคดาก ยู ที เอ็ม เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ ซึ่งเดิมไม่ได้กล่าวไว้ว่าจะติดประกาศอย่างไรและที่ใดบ้าง ตามระเบียบนี้กำหนดให้ติดประกาศในสำนักงานที่ดินที่มีพื้นที่รับผิดชอบ ไม่ว่าจะเป็นสำนักงานที่ดินจังหวัด หรือสาขาหรือส่วนแยก

ข้อ ๒๒ เมื่อได้มีประกาศกำหนดพื้นที่ทำการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่งบริเวณใดแล้ว ถ้ามีการปรับปรุงระวางแผนที่ในภายหลัง ให้ถือว่าระวางแผนที่จากการปรับปรุงระวางแผนที่ เป็นระวางแผนที่เดิม

คำอธิบาย

ข้อ ๒๒ ข้อนี้ยังคงตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ระบบปิดฉาก ยู ที เอ็ม เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ กำหนดไว้เพื่อไม่ให้ผู้ใช้ระวางสับสนแม้ระวางที่ได้จากการปรับปรุงจากระบบศูนย์กำเนิดเดิมจะสร้างขึ้นทีหลัง ก็ยังถือว่าเป็นระวางแผนที่เดิมห้ามไม่ให้ลงที่หมายเพิ่มเติม

ข้อ ๒๓ การรังวัดที่ดินและลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ กรณีออกโฉนดที่ดิน เฉพาะราย ให้ดำเนินการดังนี้

(๑) การใช้ระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศในการรังวัดปักหลักเขตที่ดิน

(ก) เมื่อสำนักงานที่ดิน ได้รับระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศแล้ว ให้ขีดเส้นขอบระวางบนแผ่นทาบระวางให้ตรงกับขอบระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ วัสดุทึบแสง ก่อนจะขีดเขตรอบแปลงที่ดินบนแผ่นทาบระวางทุกครั้ง ต้องตรวจสอบให้เส้นขอบระวางของแผ่นทาบระวางทับกับเส้นขอบระวางของแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสง เพื่อป้องกันไม่ให้ตำแหน่งรูปแผนที่บนแผ่นทาบระวางเคลื่อน

(ข) ทำสำเนาระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสง บริเวณที่จะใช้งาน เพื่อใช้ตรวจสอบแนวเขตและมุมเขตที่ดินที่ผู้ขอเข้าเพื่อออกโฉนดที่ดิน ถ้าลดตายตรงกัน ให้วงหมุดหลักเขต เขียนเลขหมายหลักเขต และขีดเขตรอบแปลงด้วยหมึกสีดำ ถ้ามุมเขตใดไม่สามารถมองเห็นในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ให้ทำการรังวัดยึดโยงจากมุมคั่นนา หลักเขตที่ดิน วัสดุถาวร หรือลดตายที่ปรากฏในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศอย่างน้อย ๓ จุด และให้แสดงระยะยึดโยงไว้ในต้นร่างแผนที่ด้วย

(ค) ทำการรังวัด เพื่อนำมาขึ้นรูปต้นร่างแผนที่ ตามหลักวิชาและระเบียบการรังวัด เฉพาะราย

ระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ ห้ามนำออกจากสำนักงานที่ดิน นอกจากมีความจำเป็นและต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานที่ดินจังหวัด เจ้าพนักงานที่ดินจังหวัดสาขา หรือส่วนแยกก่อน

(๒) การปฏิบัติงานในฝ่ายรังวัดสำนักงานที่ดินจังหวัด สำนักงานที่ดินจังหวัดสาขา หรือส่วนแยก

(ก) ถ่ายทอดรายละเอียดทั้งหมด ตามข้อ (๑)(ข) ลงบนระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสง

(ข) ขีดเขตรอบแปลงลงบนแผ่นทาบระวาง (Overlay) โดยไม่ต้องวงหมุดหลักเขต และเขียนระยะจากหลักเขตถึงหลักเขต ตามที่วัดได้ในภูมิประเทศด้วย

(ค) การจำลองแผนที่ ให้พลิกแผ่นทาบระวางขึ้นจากระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศ วัสดุทึบแสง แล้วนำระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสงมาทาบ โดยให้มุมระวางและพิกัดจากตั้งและพิกัดฉากราบ

ส่วนย่อยทับกัน แล้วทำการจำลองรูปแผนที่ลงในระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสงเพื่อใช้เป็นระวางแผนที่ต่อไป

(ง) ขึ้นรูปต้นร่างแผนที่ จากรายการที่รังวัดมาได้ ตามระเบียบกรมที่ดิน และคำนวณเนื้อที่โดยวิธีคณิตศาสตร์

(จ) จำลองรูปแผนที่จากต้นร่างแผนที่ ลงในกระดาษบาง (ร.ว. ๕) เพื่อนำไปประกอบการเขียนรูปแผนที่ในโฉนดที่ดิน

(ฉ) จำลองรูปแผนที่จากระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสง ลงบนกระดาษบาง (ร.ว. ๕) พร้อมทั้งแสดงค่าพิกัดฉากตั้งและพิกัดฉากราบส่วนย่อยของระวางแผนที่ และหมายเหตุให้ทราบด้วยว่าเป็นระวางแผนที่แผ่น และมาตราส่วนใด พิมพ์หรือใช้ราชการ เมื่อวัน เดือน ปีใด เพื่อส่งไปลงที่หมายในระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสง ที่ฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด

(๓) การปฏิบัติงานในฝ่ายควบคุมและรักษาหลักฐานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัด

นำรูปแผนที่กระดาษบาง (ร.ว. ๕) ครอบลงที่หมายในระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสงที่เป็นคู่ฉบับ โดยไม่ต้องลงที่หมายบนระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสงและแผ่นทาบระวาง

(๔) หมึกที่ใช้เขียนรูปแผนที่ในระวางแผนที่ฟิล์มโปร่งแสง และระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศวัสดุทึบแสงให้ใช้น้ำหมึกชนิดที่ถูกล้างแล้วไม่ลบเลือน

คำอธิบาย

ข้อ ๒๓ เป็นการนำระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่รูปถ่ายทางอากาศออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๒๓ และฉบับที่ ๒ พ.ศ. ๒๕๒๔ มาปรับปรุงใหม่ให้มีความชัดเจนขึ้น

ข้อ ๒๔ การนำรูปแผนที่ที่รังวัดใหม่ ลงที่หมายในระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่แทนระวางแผนที่เดิม ให้พิจารณาเปรียบเทียบรูปแผนที่นั้น กับรูปแผนที่ในระวางเดิมเสียก่อน โดยอาศัยหลักเกณฑ์ดังนี้

(๑) กรณีที่เป็นรูปแผนที่รังวัดสอบเขต แบ่งแยก หรือรวมโฉนดที่ดิน หากต้องดำเนินการ ตามมาตรา ๖๑ มาตรา ๖๕ ทวิ หรือมาตรา ๗๕ แห่งประมวลกฎหมายที่ดิน แล้วแต่กรณี ให้ดำเนินการให้เสร็จก่อน แล้วจึงนำรูปแผนที่นั้นลงระวางแผนที่ที่สร้างขึ้นใหม่ โดยถือปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยแผนที่ในโฉนดที่ดินแตกต่างจากเดิม เนื่องจากมีการรังวัดใหม่และทับแผนที่ ในโฉนดที่ดินแปลงข้างเคียง พ.ศ. ๒๕๒๕

เมื่อได้นำรูปแผนที่ลงระวางแผนที่แล้ว ให้หมายเหตุด้วยอักษรสีแดงในรูปแผนที่ระวางแผนที่เดิมว่า “ร.ว.ม. ดูระวางใหม่” และหากมีการนำรูปแผนที่ในระวางแผนที่เดิมมาลงใน ระวางแผนที่ใหม่ ยังไม่ครบถ้วนทุกแปลง ให้หมายเหตุในระวางแผนที่เดิมด้วยอักษรสีแดง เหนือขอบระวางด้านซ้ายมือไว้ว่า “ห้ามใช้ลงที่หมายรูปแผนที่ของแปลงที่ดิน” ในระวางนับตั้งแต่วันที่สำนักงานที่ดินได้รับระวางใหม่มา

ใช้ในราชการแล้ว พร้อมทั้งให้หัวหน้าฝ่ายรังวัด ลงชื่อกำกับ และเมื่อลงที่หมายครบทุกแปลงแล้ว จึงหมาย เหตุยกเลิกในระวางแผนที่ต่อจากข้อความดังกล่าว

(๒) กรณีที่เป็นรูปแผนที่รังวัดออกโฉนดที่ดิน และได้ดำเนินการตามระเบียบกรมที่ดินว่าด้วยการรังวัดและการลงรูปแผนที่ในระวางแผนที่กรณีออกโฉนดที่ดินเฉพาะราย พ.ศ. ๒๕๒๗ แล้วให้นำรูปแผนที่นั้นลงระวางแผนที่ ที่สร้างขึ้นใหม่ โดยไม่ต้องนำรูปแผนที่นั้น ลงที่หมายในระวางแผนที่เดิม

คำอธิบาย

ข้อ ๒๔ ขอนี้ปรับปรุงระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการสร้างและการใช้ระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม เพื่อการรังวัดโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่ง พ.ศ. ๒๕๔๔ โดยกำหนดวิธีดำเนินการกรณีที่เป็นรูปแผนที่รังวัดสอบเขต แบ่งแยก หรือรวมโฉนดที่และกรณีที่เป็นรูปแผนที่รังวัดออกโฉนดที่ดิน ทำให้ผู้ใช้ระวางแผนที่ไม่สับสน

ประกาศ ณ วันที่ ๕ เมษายน พ.ศ. ๒๕๔๗

นายบุญฤติ จันทน์เสนาะ
(นายบุญฤติ จันทน์เสนาะ)
อธิบดีกรมที่ดิน

ภาคผนวก ก.
ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม

๑. ศูนย์กำเนิดและการแบ่งโซน

ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม ที่ใช้ในการคำนวณสร้างระวางแผนที่ ใช้หลักฐานโลกเอเวอร์เรสต์เพียร์รอยด์ ๑๘๓๐ โดยคำนวณบนพื้นหลักฐานอินเดีย ๒๕๑๘ (Indian 1975 Datum)

๑.๑ ขอบเขตพื้นที่ซึ่งครอบคลุมด้วยระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม คือพื้นที่ทุกจุดบนผิวโลก ระหว่างละติจูดที่ ๘๔ องศาเหนือ และละติจูดที่ ๘๐ องศาใต้

๑.๒ หน่วย การวัดระยะ ให้มีหน่วยเป็น เมตร (Meter)

๑.๓ การแบ่งโซนให้แบ่งดังนี้

๑.๓.๑ การแบ่งโซนให้แบ่งลองจิจูดออกเป็นโซนละ ๖ องศา

๑.๓.๒ โซนที่ ๑ จะอยู่ระหว่างเส้นลองจิจูด ๑๘๐ องศาตะวันตก ถึงเส้นลองจิจูด ๑๗๔ องศาตะวันตก โซนต่อไปจะถัดไปทางตะวันออกโซนละ ๖ องศา เรื่อยไปจนถึงโซนที่ ๖๐ ซึ่งจะอยู่ระหว่างเส้นลองจิจูด ๑๗๔ องศาตะวันออก ถึงเส้นลองจิจูด ๑๘๐ องศาตะวันออก

๑.๔ พื้นที่ประเทศไทยอยู่ใน ๒ โซน คือ

๑.๔.๑ โซนที่ ๔๗ เริ่มจากเส้นลองจิจูด ๙๖ องศาตะวันออกถึงเส้นลองจิจูด ๑๐๒ องศาตะวันออก และมีเส้นลองจิจูด ๙๘ องศาตะวันออก เป็นเส้นเมริเดียนกลาง

๑.๔.๒ โซนที่ ๔๘ เริ่มจากเส้นลองจิจูด ๑๐๒ องศาตะวันออกถึงเส้นลองจิจูด ๑๐๘ องศาตะวันออก และมีเส้นลองจิจูด ๑๐๕ องศาตะวันออก เป็นเส้นเมริเดียนกลาง

๑.๕ ศูนย์กำเนิดของแต่ละโซน เป็นจุดตัดของเส้นเมริเดียนกลางของโซนนั้นๆ กับเส้นศูนย์สูตร

๑.๖ ระบบพิกัดฉากของโซน เพื่อให้ระบบพิกัดฉากมีค่าเป็นบวกทั้งพิกัดราบและพิกัดตั้ง จึงกำหนดให้ค่าพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม ของศูนย์กำเนิด ในแต่ละโซนมีค่าพิกัดตะวันออกเทียม (False Easting) เท่ากับ ๕๐๐,๐๐๐ เมตร และค่าพิกัดเหนือเทียม (False Northing) เท่ากับ ๐ เมตร สำหรับซีกโลกเหนือ และเท่ากับ ๑๐,๐๐๐,๐๐๐ เมตร สำหรับซีกโลกใต้

การนับค่าพิกัดให้นับเนื่องจากศูนย์กำเนิดของแต่ละโซน ดังนี้

๑.๖.๑ การนับค่าพิกัดราบ ถ้านับค่าพิกัดไปทางตะวันออกของศูนย์กำเนิด ค่าพิกัดจะมีค่าเพิ่มขึ้นจาก ๕๐๐,๐๐๐ เมตร ถ้านับค่าพิกัดไปทางตะวันตกของศูนย์กำเนิด ค่าพิกัด จะมีค่าลดลงจาก ๕๐๐,๐๐๐ เมตร

๑.๖.๒ การนับค่าพิกัดตั้ง ถ้านับค่าพิกัดไปทางทิศเหนือของศูนย์กำเนิด ค่าพิกัดจะมีค่าตั้งแต่ ๐ เมตรขึ้นไป สำหรับซีกโลกเหนือ

๒. การคำนวณ

๒.๑ การคำนวณเส้นโครงการหมวดหลักฐานแผนที่ จะต้องลดทอนระยะที่วัดได้จริงบนพื้นดินเสียก่อน ดังนี้

๒.๑.๑ ทอนระยะที่วัดได้บนพื้นดินเป็นระยะที่ระดับน้ำทะเลปานกลาง โดยมีค่าสัมประสิทธิ์ การลดทอนระยะลงสู่ระดับน้ำทะเลปานกลาง

$$C = \frac{R}{(R + H)}$$

๒.๑.๒ ทอนระยะที่ระดับน้ำทะเลปานกลางเป็นระยะบนแผนที่ ซึ่งมีค่าเท่ากับระยะที่ระดับน้ำทะเลปานกลางคูณด้วยค่าตัวคูณมาตราส่วน (Scale Factor)

๒.๒ ค่าตัวคูณมาตราส่วน, K (Scale Factor) ให้ใช้ดังนี้

๒.๒.๑ ค่าตัวคูณมาตราส่วนของระวางแผนที่แผ่นใด ๆ ให้ใช้ค่าตัวคูณมาตราส่วนที่จุดกึ่งกลางของระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ แผ่นนั้น ซึ่งอ่านค่าได้จากบัญชีแสดงค่าตัวคูณมาตราส่วนท้ายระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรังวัดและทำแผนที่เพื่อเก็บรายละเอียดแปลงที่ดินโดยวิธีแผนที่ชั้นหนึ่งในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม พ.ศ. ๒๕๔๒

๒.๒.๒ งานคำนวณเส้นโครงการหมวดหลักฐานแผนที่หลักและย่อยต่างๆ ค่าตัวคูณมาตราส่วน ให้คำนวณจากสูตรการคำนวณค่าตัวคูณมาตราส่วน ในภาคผนวกท้ายระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการรังวัดหมวดหลักฐานแผนที่โดยระบบดาวเทียม พ.ศ. ๒๕๔๓

๒.๓ การคำนวณปรับแก้ค่ามุมสอบของแนวเมริเดียน (Convergence of Meridians, γ) ให้คำนวณดังนี้

$$\gamma = p(XIII) + p^3(XIV) + p^5(XV)$$

$$\text{เมื่อ } XIII = \sin \phi \times 10^4$$

$$XIV = \frac{\sin \phi \cos^2 \phi \sin^2 1''}{3} \times (1 + 3\eta^2 + 2\eta^4) \times 10^{12}$$

$$XV = \frac{\sin \phi \cos^4 \phi \sin^4 1''}{15} \times (2 - \tan^2 \phi) \times 10^{20}$$

$$p = (\text{ลองจิจูดของจุดตั้งกล้อง} - \text{ลองจิจูดของเมริเดียนกลาง}) \times 10^{-4}$$

$$\eta^2 = \frac{1 - e^2 \sin^2 \phi}{1 - e^2} - 1$$

๒.๔ ให้คำนวณปรับแก้โดยใช้กฎเข็มทิศ ซึ่งมีสูตรการคำนวณแก้ความคลาดเคลื่อนระยะตั้ง หรือระยะราบตามอัตราส่วนของด้านนั้นๆ ต่อความยาวทั้งหมดของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่นั้น

$$\text{ค่าแก้ทางตั้ง (Latitude Correction)} = \frac{\text{ค่าคลาดเคลื่อนทางตั้ง} \times \text{ความยาวของด้าน}}{\text{ความยาวของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่}}$$

$$\text{ค่าแก้ทางราบ (Departure Correction)} = \frac{\text{ค่าคลาดเคลื่อนทางราบ} \times \text{ความยาวของด้าน}}{\text{ความยาวของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่}}$$

๒.๕ การคำนวณค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบ (Error of Closure) ให้คำนวณดังนี้

๒.๕.๑ ค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบ (Error of Closure) เท่ากับค่ารากที่สองของผลบวกของค่ากำลังสองของค่าคลาดเคลื่อนทางตั้ง (Latitude Error) กับค่ากำลังสองของค่าความคลาดเคลื่อนทางราบ (Departure Error)

$$\text{ค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบ} = \sqrt{(\text{ค่าคลาดเคลื่อนทางตั้ง})^2 + (\text{ค่าคลาดเคลื่อนทางราบ})^2}$$

๒.๕.๒ ค่าความละเอียดถูกต้องของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่ (Relative Accuracy) เท่ากับอัตราส่วนระหว่างค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบต่อ ค่าความยาวของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่

$$\text{ค่าความละเอียดถูกต้อง} = \frac{\text{ค่าความคลาดเคลื่อนเข้าบรรจบ}}{\text{ความยาวของเส้น โครงานหมุดหลักฐานแผนที่}}$$

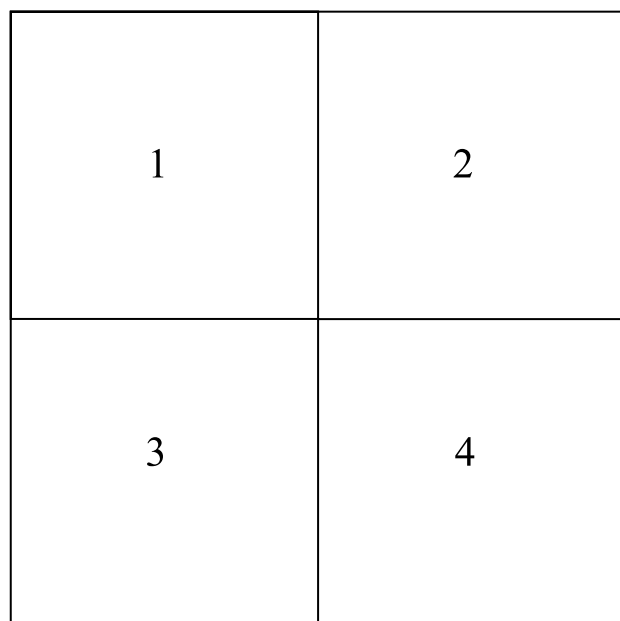
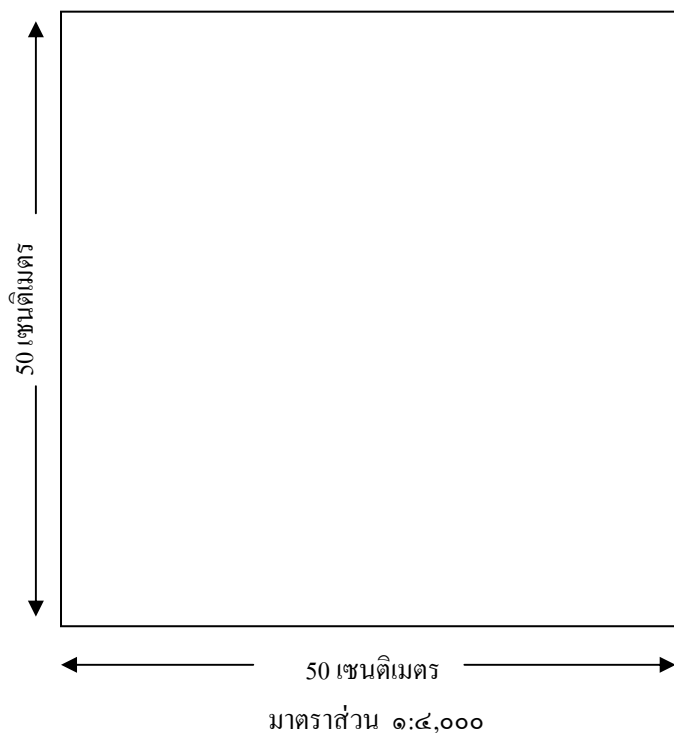
๒.๖ การแปลงพื้นที่ในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม ให้เป็นพื้นที่จริง คำนวณดังนี้

ค่าพื้นที่จริงเท่ากับอัตราส่วนระหว่างค่าพื้นที่ในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม ต่อค่ากำลังสองของผลคูณของค่าตัวคูณมาตราส่วน (K) และสัมประสิทธิ์การลดทอนระยะลงสู่ระดับน้ำทะเลปานกลาง (C)

$$\text{พื้นที่จริง} = \frac{\text{พื้นที่ในระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม}}{(K \times C)^2}$$

ภาคผนวก ข.
แสดงรูปและแบบพิมพ์ต่างๆ

- รูปที่ ๑ ตัวอย่างระวางแผนที่ มาตรฐาน ๑:๔,๐๐๐ (ขนาดย่อส่วน)
- รูปที่ ๒ ตัวอย่างใบแทรกระวาง
- รูปที่ ๓ การให้หมายเลขแผ่นระวางแผนที่
- รูปที่ ๔ ตัวอย่าง แผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ มาตรฐาน ๑:๕๐,๐๐๐ (ขนาดย่อส่วน)
- แบบพิมพ์ ร.ว. ๗๔ ก. บัญชีคุมระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตรฐาน ๑:๔,๐๐๐
๑:๒,๐๐๐ และ ๑:๑,๐๐๐
- แบบพิมพ์ ร.ว. ๗๔ ข. บัญชีคุมระวางแผนที่ระบบพิกัดฉาก ยู ที เอ็ม มาตรฐาน ๑:๕๐๐
- แบบแสดงรายละเอียดประกอบการขอสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่เพื่อใช้แทนระวางแผนที่เดิม

จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๔ แผ่น

1	2	3	4
5	6	7	8
9	10	11	12
13	14	15	16

มาตราส่วน ๑:๑,๐๐๐

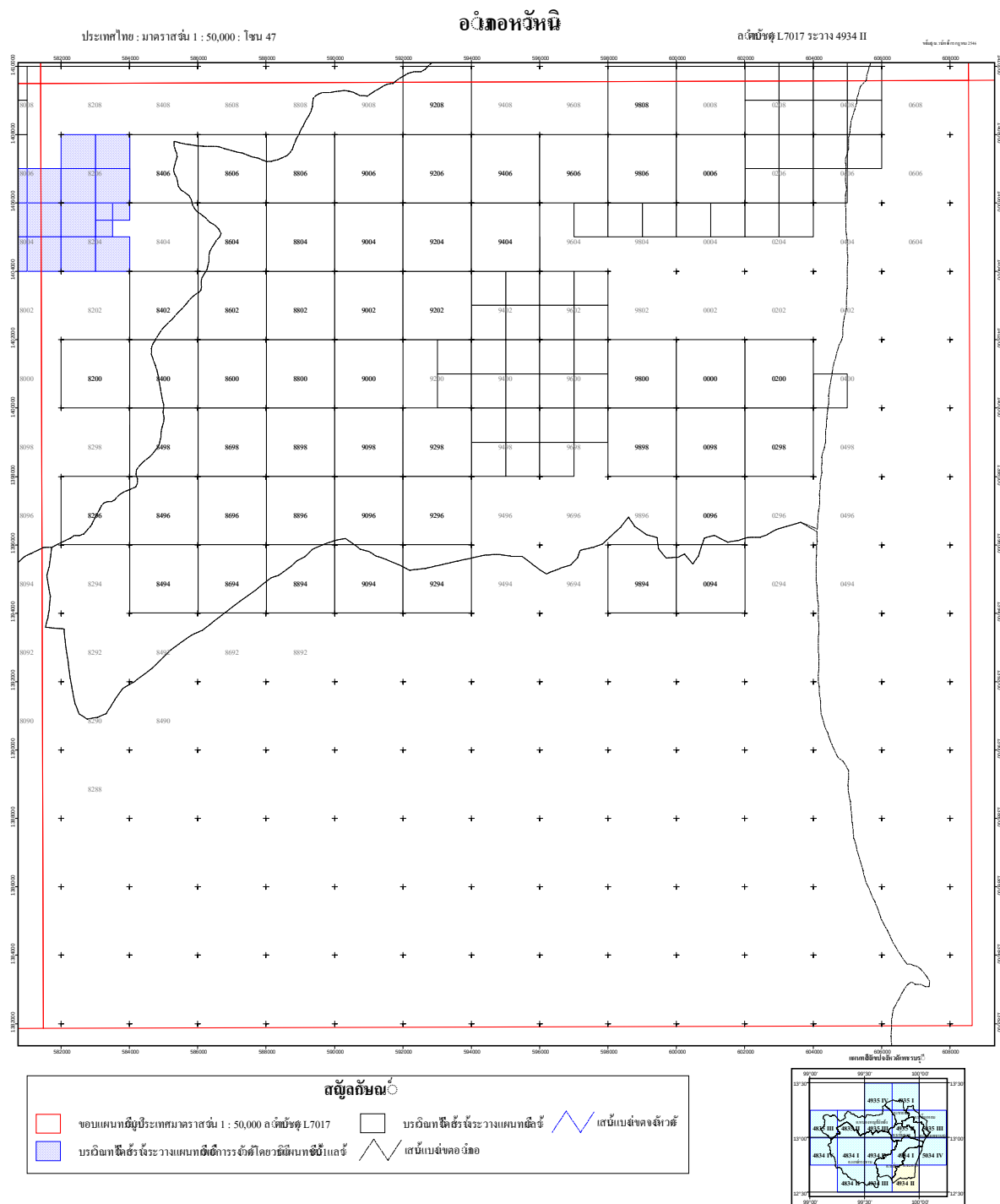
จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๑๖ แผ่น

1	2	3	4	5	6	7	8
9	10	11	12	13	14	15	16
17	18	19	20	21	22	23	24
25	26	27	28	29	30	31	32
33	34	35	36	37	38	39	40
41	42	43	44	45	46	47	48
49	50	51	52	53	54	55	56
57	58	59	60	61	62	63	64

มาตราส่วน ๑:๕๐๐

จากระวางแผนที่มาตราส่วน ๑:๔,๐๐๐ ขยายเป็น ๖๔ แผ่น

รูปที่ ๓ การให้หมายเลขแผ่นระวางแผนที่

รูปที่ ๔ ตัวอย่าง แผ่นทาบระวางแผนที่ภูมิประเทศ มาตราส่วน ๑:๕๐,๐๐๐ (ขนาดย่อส่วน)

รายละเอียดประกอบการขอสร้างระวางแผนที่ขึ้นใหม่เพื่อใช้แทนระวางแผนที่เดิม
สำนักงานที่ดินจังหวัด.....

1. บริเวณที่ขอสร้างระวางแผนที่อยู่ในท้องที่ อำเภอ.....

☐

ระวางแผนที่เดิมชำรุด ได้แก่

ระวาง.....มาตราส่วน.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....

☐

ระวางแผนที่ที่ขอขยายมาตราส่วน ได้แก่

ระวาง.....มาตราส่วน.....แผ่น.....เดิมเป็นระวางมาตราส่วน.....แผ่น.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....แผ่น.....เดิมเป็นระวางมาตราส่วน.....แผ่น.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....แผ่น.....เดิมเป็นระวางมาตราส่วน.....แผ่น.....

☐

ค่าพิกัดฉากไม่สัมพันธ์กัน หรือหลุดหลักฐานแผนที่ชำรุดสูญหาย

ระวาง.....มาตราส่วน.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....

ระวาง.....มาตราส่วน.....

2. ระวางแผนที่ที่ขอสร้างขึ้นใหม่มีเส้นโครงงานหลักฐานแผนที่เดิมผ่าน จำนวน เส้น ได้แก่

ชื่อเส้น จากมุมที่ ถึงมุมที่

ชื่อเส้น จากมุมที่ ถึงมุมที่

ชื่อเส้น จากมุมที่ ถึงมุมที่

3. ชื่อหลักฐานแผนที่ที่จะใช้ในการรังวัดออกและเข้าบรรจบ มีดังนี้

(ให้ระบุชื่อหลักฐานแผนที่ที่มีอยู่ในที่ดินให้เพียงพอ)

มุม.....ค่าพิกัดฉาก.N.....E.....ระวาง.....

มุม.....ค่าพิกัดฉาก.N.....E.....ระวาง.....

4. รายละเอียดอื่น ๆ (ถ้ามี)

.....

.....

.....

.....

.....

๕. ได้แนบแผนที่แสดงบริเวณที่จะขอดำเนินการมาด้วย.....ฉบับ

ผู้สำรวจและรวบรวมข้อมูล

วันที่ เดือน พ.ศ.